

örökre

a medve fogsága s a bagoly lebegése

köd előttem
köd utánam
magam
mikorban holban
láthatatlan
körülend árnyak
régí formák
fölvett határok útjai
csendben szétesőn
egységet él át
vágya nincsen
érthetlen rejtély
nem követhetőn
lényegét a lét
magához vonja
útélményét befogadja
hagyja ismétелhetetlen fénylő színében
járhat immár a végtelenben
ami maga az út
a holmikor
csak úgy
tett érzület gond messze
feledve minden
erővé váltan mindörökre